

Mi lesz veled Vadásztársaság?

Tudjuk a jelenlegi vadászterületekre vonatkozó vadászati haszonbérleti szerződések, vele együtt a vadászterületekre vonatkozó tízéves vadgazdálkodási üzemtervek érvényességi ideje határozott időtartamra, általában 2006. december 31-éig tart. Addig, hacsak nem történt valami súlyos jogszabálysértés, a vadászati törvénybe vagy a haszonbérleti szerződésbe ütköző súlyos cselekedet a haszonbérelő vadásztársaság részéről – ilyen eseteket most nem sorolok fel –, akkor a terület vadásztársaság „kirobbanthatatlanul” megmarad a fenti időpontig haszonbérlelőként a haszonbérrelt vadászterületen.

Na, de mi lesz 2006 után, de már előbb is, a terület vadásztársaságokkal?

Működnek majd, tudnak vadászterületet bérelni, együtt marad a tagság? És még számtalan kérdés merül fel már napjainkban. Igaz, nagyon kevesen mernek most szembenézni a várható problémákkal, de legalábbis választ nem adnak.

Hát én most szembenézek a témával. Számtalan vadásztársasági vezetőt, tagot és földtulajdonost kérdeztem meg erről, meg van saját tapasztalatom is.

Leginkább azt mondják, hogy a vadásztársaságok jövőjét kétféleképpen látják alakulni a következő ciklusban. Először is a földtulajdonosok a vadászati jog hasznosítása tekintetében az elmúlt évek alatt „megokosodtak”. Ezek a föld-erdő tulajdonosok a földtulajdonhoz kötődő vadászati lehetőséget saját maguk akarják hasznosítani, akár úgy, hogy csak *saját* tulajdonú földterület nagyságon, vagy ha marad a vadászterületek minimális nagyságaként az előírt 3000 hektár, akkor azon a területen saját társult vadászati jogközösség keretében. Erre a legjobb bizonyíték, hogy a vadász földtulajdonosok jelenleg is arra töreksznek, hogy egyre több nagyobb földterület tulajdonába jussanak. Folytatják a földvásárlást, amelyet támogat a földterületek koncentrációját elősegítő állami támogatási rendszer, rendelet is.

A másik út, ahol az elmúlt vagy a még elkövetkező évek folyamán jó (volt) a kapcsolat a vadásztársaság és a földtulajdonosok között, ott van, lehet remény vadásztársasági vadászatra. A jelenlegi vadászoknak – ha nincs földjük – ott, ahol vadászni szeretnének majd a jövőben is, célszerű lenne már most földet venni, vásárolni, erre a cél-

ra pénzeszközöket fordítani. Egyik földtulajdonos vadásztársasági elnök azt mondta: „Olcsóbb most földet venni, mint majd vadászni.” Igaz, pénzért mindig lehet majd vadászni. De az a vadász, akinek nincs földje, mindig – már most is – tartsa tiszteletben a földet, a földtulajdonost, a földtulajdonos jogát és törekedjen a vadkár és a vadászati általi kárt megelőzni, vagy objektíven téríteni, mert ezek okoznak és fognak mindig bajt okozni.

A földtulajdonos mindenképpen hasznot akar a földtulajdonához kötött vadászati jogból. Mégpedig úgy, hogy vagy fizessék meg jól a vadászok, azt, hogy a földjén vadászhatnak, vagy maga teremt belőle hasznot, saját magának.

(Megjegyzésem: Azt hiszem, leáldozóban van, de leginkább lesz az ingyenes, potyázó, meghívásos, kapcsolati vadászatok ideje, amelynek még mindig van ma lehetősége vadásztársaságok esetében. Bár sok helyen vendéget hívní már ma is csak pénzért lehet!)

Folytatva a megkezdett gondolatot, milyen költségei lesznek a saját jogú vadászati formának? A vadásztatás adókötelezett, a vadhús, csak ha eladja, 12,5 százalékos áfa-val terhelt, hivatásos vadászt kell foglalkoztatni és vadvédelmi hozzájárulást, valamint garantált hasznot fizet azoknak, társult vadászati jog esetén, akik nem vadásznak.

Ezzel szemben minden bevétel az övé: vadásztatás, vadhús, mert amit lelő, akár meg is eheti, a vadkárt meg saját maga viseli stb. Drágán fogja adni a vadászatot vagy a saját szórakozásaként fogja űzni.

A leírt móddal szemben, a vadásztársasági formációt védelmezők azt mondják, ez az egyetlen megoldás és biztosíték, hogy a vadászból-vadgazdálkodásból származó bevétel, haszon – mivel az a vadásztagok részére nem osztható, közös vagyon – visszafordításra kerül a vadászterületre, annak fenntartására stb. (Ebben van igazság, mert a földtulajdonos vélhetően nem fog visszafordítani ilyen bevételeket a vadászterületére.)

Csakhogy egyre nagyobb a probléma a vadásztársaságok elszegényedése miatt, amely folyamatot egyértelműen lehet tapasztalni. Mondjuk azzal, hogy egyre emelkednek a vadásztársasági belépési díjak és a tagdíjak. (Na lám, saját jogú vadászati mód esetén ezt sem

kell a földtulajdonosnak fizetnie.) Meg az állami vadgazdálkodási alaphoz benyújtott pályázatok száma, meg a kiadási tételek. Ezen utóbbiakkal most nem foglalkozom, azok ismertek. Ide csak apró megjegyzés: az olaszok nem vesznek át élőnyulat, alig jönnek vadászni. Miből lesz bevétel, amivel a költségeket fedezni lehet? Jó kérdés.

Inkább foglalkozom a vadásztársaságokkal.

Alig akad olyan vadásztársaság, amelyben már jelenleg is ne lenne belső ellentét a tagok között és ezen belül a földtulajdonos és nem földtulajdonos vadászok között, de leginkább a vadásztársaságok és a földtulajdonosok között. Rendben. Tudom, hogy ez alól akad szép számmal kedvező kivétel, ami erősíti a szabályt. Csak olyan nehéz ilyen vadásztársaságot találni!

A fentieket igazolja, hogy egyes vadásztársaságok által haszonbérlet területen belül elhatárolt területrészekre korlátozták, szabályozták egyes ún. brigádok, településeken élő vadászok vadászati lehetőségét. Házi Szabályzatban, sőt alapszabályban írták ezt elő. (Különvéleményem, hogy ezek a belső rendelkezések jogsértők!) Át sem mehetnek a másik csapat vadászterületére. Számtalan vadászterületen már elkészítették a terület új elosztásának rajzát, térképét, csak még a fiókban vagy ládafiában helyezték el, majd 2006 körül előszedik.

Aztán itt vannak a vadásztársasági tagsággal *nem* rendelkező vadászok. Nincs tudomásom róla, mennyien – 3 vagy 5 ezren – vannak, mert erről még nem hoztak nyilvánosságra adatot, de ők már nem foglalkoznak vadásztársaságokkal, tagsággal, pénzért folytatnak vadászkatákat. Esetleg ezek száma majd növekedni fog, hiszen ma már ugyanúgy, mint „régén”, alig lehet bejutni a vadásztársaságokba, amit még korlátoz a vadászati törvény, mivel előírja a 100 hektár tagonkénti vadászterület nagyság biztosítását.

Hát ha ehhez hozzáteszem a kötelező vadász kamarai tagság törlését tartalmazó alkotmánybírói állásfoglalást, akkor tényleg lehet töprengetni a vadászban, vadgazdálkodásban meglévő számtalan problémán. Nincs a tópon a vadászati téma.

Szóval: mi lesz veled vadásztársaság? Ezek gondolatok. Ki mer írásban hozzászólni?

Dr. Balázs István